

Sygn. akt XVI GC 1832/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2015 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W., XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Chała - Małkowska

Protokolant: Michał Gospoś

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2015 roku w W.,

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

przeciwko **S. W.**

o zapłatę kwoty 62.925,44 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz pozwanego S. W. kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje pobrać od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. kwotę 4.207,57 (cztery tysiące dwieście siedem 57/100) złotych tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

IV. nakazuje zwrócić pozwanemu S. W. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. kwotę 2.000 (dwa tysiące) złotych tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

Sygn. akt XVI GC 1832/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 lipca 2013 r. powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniosła o zasądzenie od pozwanego S. W. kwoty 62 925,44 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 56 567,26 zł dnia 10 marca 2010 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż zawarł ze spółką (...) sp. z o.o. trzy umowy pożyczki na cele prowadzonej przez tę spółkę działalność gospodarczą. Pożyczki oprocentowane były w wysokości (...) (...) plus dwa punkty procentowe w skali rocznej, ustalonej według stawki (...) obowiązującej w ostatnim dniu roku poprzedniego i płatne do 10. dnia roku następnego za każdy rok kalendarzowy. Powód wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 13 września 2010 r. w sprawie o sygn. V GC 141/10 uzyskał prawomocny tytuł wykonawczy z tytułu odsetek umownych od wskazanych pożyczek. Powód wskazał następnie, iż egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna, dlatego też wezwał pozwanego do zapłaty dochodzonej pozwem kwoty. Powód wskazał, iż roszczenie znajduje swoją podstawę w

subsydialnej odpowiedzialności członków zarządu za zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (pozew k. 2-4).

W dniu 25 lipca 2013 r. tutejszy Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym pod sygn. akt XVI GNC 4370/13 (nakaz zapłaty k. 33).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym przez pozwanego w dniu 30 sierpnia 2013 r. pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda kosztów procesu według norm przepisanych w podwójnej wysokości.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności pozwanego na zasadzie art. 299 k.s.h. Ponadto pozwany wskazał, że zobowiązanie powstało w czasie gdy pozwany nie pełnił już funkcji członka zarządu dłużnej spółki. Ponadto podnosił, iż w chwili złożenia rezygnacji z pełnienia funkcji członka zarządu kondycja (...) spółki (...) była dobra, nie było podstaw do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Co więcej nie występowały nawet przejściowe trudności finansowe w realizacji zobowiązań. Pozwany zakwestionował podstawę tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 13 września 2010 r. w sprawie o sygn. V GC 141/10. Pozwany nie uczestnicząc w postępowaniu toczącym się przeciwko spółce (...) nie ma wiedzy, czy tamto postępowanie było prowadzone w sposób prawidłowy. Wierzytelność dochodzona w postępowaniu o sygn. V GC 141/10 dotyczyła wierzytelnością nieistniejącą (sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 44-51).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 13 września 2010 r. wydanym w sprawie V GC 141/10 Sądu Rejonowego w P., V Wydział Gospodarczy zasądził od (...) sp. z o.o. w P. na rzecz (...) sp. z o.o. w P. kwotę 56 567,26 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 marca 2010 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 5 109,24 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Niniejszy wyrok postanowieniem z dnia 10 października 2011 r. został zaopatrzony w klauzulę wykonalności. (**bezsporne**; poparte: wyrok wraz z klauzulą wykonalności k. 27-27v).

Egzekucja prowadzona przeciwko (...) sp. z o.o. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w P. na podstawie wskazanego tytułu wykonawczego w sprawie KM 3499/11 została umorzona postanowieniem z dnia 26 czerwca 2012 r. wobec bezskuteczności dalszej egzekucji. Egzekucja z rachunku bankowego w (...) Bank (...) okazała się bezskuteczna ponieważ rachunek został zamknięty. Egzekucja z wierzytelności z Urzędu Skarbowego okazała się bezskuteczna z uwagi, iż dłużnik nie widniał w systemie Urzędu Skarbowego jako podatnik. W trakcie czynności terenowych pod adresem wskazanym we wniosku o wszczęcie egzekucji dłużnej spółki nie odnaleziono, nie prowadził działalności pod wskazanym adresem. Wobec powyższego Komornik Sądowy umorzył postępowanie na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. Komornik sądowy ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 70,20 zł. Kosztami postępowania egzekucyjnego w całości obciążył dłużnika i orzekł o obowiązku ich zwrotu na rzecz wierzyciela (**bezsporne**; poparte: postanowienie Komornika Sądowego k. 28).

Egzekucja prowadzona przeciwko T.O.P. sp. z o.o. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w P. na podstawie wskazanego tytułu wykonawczego w sprawie KM 3158/12 została umorzona postanowieniem z dnia 11 października 2012 r. wobec bezskuteczności dalszej egzekucji. W toku czynności egzekucyjnych pod adresem siedziby spółki ujawnionym w KRS komornik ustalił, że dłużna spółka opuściła lokal ok. 2 lat temu, nie zdołano ustalić aktualnego adresu spółki. Z informacji (...) ustalono, że spółka nie jest właścicielem zarejestrowanych pojazdów przedstawiających wartość handlową. Dłużnik nie posiada nadpłat podatku w Urzędzie Skarbowym, nie był właścicielem ani użytkownikiem wieczystym nieruchomości. Wobec powyższego Komornik Sądowy umorzył postępowanie na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. Komornik sądowy ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 348,94 zł. Kosztami postępowania egzekucyjnego w całości obciążył dłużnika i orzekł o obowiązku ich zwrotu na rzecz wierzyciela (**bezsporne**; poparte: postanowienie Komornika Sądowego k. 29)

W czasie powstania zobowiązań członkiem zarządu spółki (...) sp. z o.o. był S. W.. Uchwałą nr 1/sty/2010 Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) sp. z o.o. z/s w P. z dnia 22 stycznia 2010 r. z obecności całego kapitału

zakładowego odwołało S. W. z funkcji prezesa zarządu. Na tę funkcję powołano jednocześnie nowego prezesa zarządu – M. J. (**bezsportnie**; poparte: protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników k. 143-145, oświadczenie k. 458).

W czasie pełnienia przez pozwanego funkcji prezesa zarządu dłużnej spółki (...) sp. z o.o. (następnie (...)) nie zachodziły przesłanki jej niewypłacalności i nie było podstaw do złożenia wniosku o ogłoszenie jej upadłości. Majątek dłużnej spółki stanowił głównie towar w postaci wiertel. Wartość towaru wynosiła około 900 tys złotych. Ponadto pozwany posiadał 2 samochody służbowe o wartości 37 tysięcy złotych, kwota należności w wysokości 250 tys złotych oraz 80 tys w gotówce (**dowód**: sprawozdania finansowe za lata 2007-2009 k. 84-145, zaświadczenia z ZUS k. 146-147, zaświadczenia Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. o niezaleganiu w opłacaniu składek k. 148-150v, zeznania świadka B. J. k. 563-565, zeznania pozwanego k. 609-612, pisemna opinia biegłego k. 795-818, ustna uzupełniająca opinia biegłego k. 877-882, zeznania świadka M. J. k. 874-877).

(...) sp. z o.o. skierowała do S. W. wezwanie do zapłaty kwoty 62 925,44 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 56 567,26 zł od dnia 10 marca 2010 r. do dnia zapłaty na podstawie art. 299 k.s.h. wobec bezskutecznej egzekucji z majątku (...) sp. z o.o. (dowód: wezwanie do zapłaty k. 30).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty dołączone do akt sprawy, zeznania świadków oraz w oparciu o niezaprzeczone twierdzenia stron. Wiarygodność przedłożonych w toku postępowania dokumentów nie była kwestionowana przez strony, Sąd zaś nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Odnosząc się do zeznań świadków B. J. oraz G. K. Sąd dał im wiarę w części dotyczącej dobrej kondycji (...) spółki (...) w czasie pełnienia funkcji prezesa zarządu przez pozwanego a także struktury majątku dłużnej spółki. Świadek B. J. zeznał, że w czasie funkcjonowania spółki nie było okoliczności załamania sprzedaży. Zeznał, że wartość magazynowa zakupionego towaru wynosiła około miliona złotych według cen zakupu. Jego zeznania korespondują z pozostałym materiałem dowodowym załączonym w sprawie. Natomiast świadek G. K. zeznał, że majątek dłużnej spółki składał się głównie z zamówionego towaru. Towar składowany był w magazynach znajdujących się w G..

Zeznaniom świadka M. J. oraz zeznaniom pozwanego S. W. Sąd również dał wiarę, co do stanu finansowego dłużnej spółki. Ich zeznania spójne i logiczne, nie zawierały wewnętrznych sprzeczności. Ponadto znajdowały odzwierciedlenie w załączonym materiale dowodowym.

Oдноśnie zeznań świadka K. K. Sąd dał im wiarę w zakresie w jakim były one istotne dla wyjaśnienia sprawy. Świadek zeznał, że w czasie gdy pracował w Kancelarii (...) obsługującej powoda, zajmował się egzekucją z majątku dłużnej spółki. Na polecenie mecenas S. miał być sporządzony ponowny wniosek o wszczęcie egzekucji. Zeznał, iż miało dojść do spotkania powodów z komornikiem sądowym w celu jak najszybszego umorzenia postępowania. Na dowód powyższych okoliczności świadek załączył wydruk z korespondencji mailowej. Powyższy wydruk stanowi dokument prywatny zgodnie z art. 245 k.p.c. Wskazać należy, że w przedmiotowej sprawie zeznania złożył powód R. M.. Z zeznań powoda wynika, że na dzień składania wniosku do komornika nie było majątku, z którego można było prowadzić skutecznie egzekucję. Majątek spółki (...) została zbyta na rzecz spółki (...).O.P. sp. z o.o. (...) okoliczność wynika także z przedstawionego przez powoda – postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w P. wydanego w sprawie KM 3158/12 umarzające postępowanie wobec bezskuteczności dalszej egzekucji. Wynika z niego, że czynności komornika podjęte w sprawie wykazały majątku spółki, z którego można było przeprowadzić egzekucję.

W toku procesu pozwany wskazywał, iż w czasie pełnienia przez niego funkcji prezesa zarządu spółki S. sytuacja finansowa spółki była dobra, nie posiadała żadnych wymagalnych długów wobec innych podmiotów. Na tę okoliczność pozwany przedstawił szereg dokumentów w postaci sprawozdań finansowych, bilansów zysków i strat, zaświadczenia ZUS oraz Naczelnika Urzędu Skarbowego o nie zaleganiu z opłacaniem składek. Wymienione wyżej dokumenty są dokumentami prywatnymi w rozumieniu art. 245 k.p.c. W myśl tego przepisu, dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Z przepisu tego wynika zatem m.in. domniemanie, że oświadczenie (woli lub wiedzy) zawarte w dokumencie prywatnym pochodzi od osoby, która ten dokument podpisała. Jeżeli powyższe domniemanie podważa strona, od której dokument pochodzi, to na niej właśnie spoczywa ciężar przeprowadzenia niezbędnych dowodów. Celem wykazania, iż nie było przesłanek do

ogłoszenia upadłości oraz dobrej kondycji finansowej dłużnej spółki w okresie pełnienia funkcji członka zarządu pozwany wniósł o przeprowadzenie dowodu z pisemnej opinii biegłego. Biegły sądowy w pisemnej opinii na podstawie dokumentów załączonych do akt niniejszej sprawy wskazał, że w okresie od 01 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2009 r. nie zachodziły przesłanki niewypłacalności spółki (...) sp. z o.o. Wobec tego, nie sposób uznać, że w czasie, kiedy pozwany pełnił funkcję członka zarządu spółka (...) sp. z o.o. zachodziły podstawy do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Z treści opinii wynika, że dłużna spółka, w okresie pełnienia przez pozwanego funkcji członka zarządu znajdowała się w stabilnej sytuacji finansowej, nie posiadała wymagalnych i niespłaconych zobowiązań. Analiza akt sprawy nie wykazała, aby dłużna spółka posiadała inne zaległości wynikające i innych zaległości z płatności, prowadzonych egzekucji oraz innych postępowań o charakterze windykacyjnym. Biegły ustalił, że przychody spółki (...) rosły corocznie w sposób dynamiczny. Biegły wskazał, że spółka posiadała znaczne środki pieniężne na rachunkach bankowych, znaczne zapasy towaru i nie zalegała z płatnościami. Jedynym możliwym do ustalenia wierzycielem spółki był powód, jednakże biegły wskazał, że istnienie tylko jednego wierzyciela nie spełnia wymogów uznania spółki za dłużnika niewypłacalnego. Biegły sądowy wskazał, iż na podstawie znajdującej się w aktach sprawy dokumentacji księgowej spółki – jej bilansów można ustalić, że w latach 2007-2009 nie wystąpiła przewyżka zobowiązań nad majątkiem bilansowym spółki. W treści opinii wskazano bowiem, że dane bilansowe aktywów odzwierciedlały faktyczną wartość majątku spółki lub nawet były od nich wyższe, a zatem wartości zbywcze majątku spółki w dużym stopniu przekraczały wartość zobowiązań spółki. Obie strony postępowania zakwestionowały ustalenia zawarte w pisemnej opinii biegłego. Biegły udzielił wyjaśnień na rozprawie w dniu 14 października 2015 r. W odniesieniu do zarzutów pozwanego biegła wskazała, że gdyby hipotetycznie przyjąć, że wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony do końca 2009 r. to postępowanie upadłościowe hipotetycznie mogłoby zakończyć się całkowitym zaspokojeniem wierzyciela. Z uwagi na to, że spółka przez cały badany okres (lata 2007-2009) posiadała nadwyżkę majątku w stosunku do wartości zobowiązań, pokryte zostałyby również koszty postępowania upadłościowego w całości. Jednakże okoliczności te nie miały znaczenia w przedmiotowej sprawie. Odnosząc się do zarzutów powoda biegły wyjaśnił, że istotne znaczenie ma ustalenie wartości zbywczej majątku dłużnej spółki w porównaniu do wartości bilansowej. Biegły opierając się na dokumentach znajdujących się w aktach sprawy badała również wartość faktycznej, zbywczej wartości majątku. Ze sprawozdań załączonych do bilansów oraz wydruków magazynowych z systemu Symfonia biegły ustalił, że wartości zakupu w stosunku do wartości sprzedaży były niższe. Towar kupowany był po cenach niższych a sprzedawany po cenach wyższych. Okoliczność ta wynikała również z zeznań świadka S. W., B. J.. W bilansie uwzględniana jest wartość towaru w wysokości jego zakupu. Biegły uwzględnił również informację dotyczące marży. Wobec tej informacji należy przyjąć, że wartość bilansowa majątku dłużnej spółki była zaniżona do wartości zbywczej. Biegły wyjaśnił, że przy ustalaniu niewypłacalności znaczenie ma jedynie wartość majątku oraz wysokość zobowiązań a także czy zobowiązania są spłacone terminowo. Bez znaczenia pozostają wartości uzyskiwanych przychodów. Biegły wskazał również, iż dla ustalenia wartości towaru niepotrzebny jest spis z natury, gdyż jest to tylko jeden z dokumentów potrzebnych do sporządzenia bilansu. Sąd dał wiarę obu opiniom biegłego sądowego. Były one spójne i logiczne. Biegły w sposób rzeczowy i konkretny odniósł się do przedmiotu opinii.

Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego do zobowiązania powoda do wyznaczenia listy współników według stanu na koniec stycznia 2009 r. i marca 2009 r. a także do załączenia do akt niniejszej sprawy akt rejestrowych powodowej spółki. Okoliczności te pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ponadto skład osobowy powodowej spółki został wykazany załączonym odpisem aktualnym z KRS a pozwany nie kwestionował go.

Sąd oddalił wnioski dowodowe strony pozwanej o dopuszczenie dowodu oryginału wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 13 września 2010 r., oraz z innych dokumentów złożonych w aktach sprawy V GC 141/10 na okoliczności podstawy powództwa, wniosek o doręczenie oryginału tytułu wykonawczego ponieważ okoliczności te pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ponadto podstawa roszczenia została udowodniona przez powoda załączonymi do pozwu dokumentami. Pozwany nie wykazał podstaw do kwestionowania prawdziwości przedstawionych dokumentów. To na pozwanym ciążył ciężar udowodnienia, jeżeli kwestionował prawdziwość dokumentów rządowych złożonych przez powoda.

Sąd oddalił dowód o przedstawienie przez powoda imienia i nazwiska detektywa i przesłuchanie go w charakterze świadka, gdyż dowód ten dotyczył okoliczności nieistotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.). Ponadto strona powodowa R. M. zeznał, że nie wynajmował detektywa w celu ustalenia majątku spółki (...), ponadto nie ma żadnego dokumentu zlecenia na wykonanie takiej usługi.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i dlatego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 299 § 1 k.s.h. jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania.

Przesłankami odpowiedzialności przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. są więc: istnienie określonego zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w czasie, w którym dana osoba była członkiem zarządu spółki (a więc niepowstała później), oraz bezskuteczność egzekucji tego zobowiązania przeciwko spółce czy to w czasie pozostawania przez tę osobę członkiem zarządu, czy to już po jej odwołaniu z zarządu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2011 r. II CSK 571/10). Ciężar udowodnienia powyższych przesłanek spoczywa wyłącznie na powodzie zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu z art. 6 k.c. w zw. z art. 299 § 1 k.s.h. Powód zatem, który dochodzi roszczenia przewidzianego w art. 299 § 1 k.s.h., powinien wykazać istnienie określonego zobowiązania spółki w czasie, kiedy pozwany był członkiem zarządu, stwierdzonego w tym czasie lub później tytułem egzekucyjnym wydanym na rzecz powoda oraz bezskuteczność egzekucji tego zobowiązania przeciwko spółce.

W stanie faktycznym niniejszej sprawy, w ocenie Sądu powód wykazał spełnienie pierwszej z powyższych przesłanek, albowiem w toku postępowania ustalono, że zobowiązanie powoda względem spółki (...) Sp. z o.o. istniało w okresie, kiedy pozwany S. W. pełnił funkcję zarządu spółki (...) Sp. z o.o. Ponadto okoliczność ta nie była sporna pomiędzy stronami. Strona powodowa wykazała istnienie ponadto kolejnej przesłanki, gdyż istnienie przedmiotowego zobowiązania spółki zostało stwierdzone tytułem egzekucyjnym w postaci wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 13 września 2010 r. Pozwany nie kwestionował samego faktu istnienia tytułu egzekucyjnego wydanego przeciwko spółce, zakwestionował natomiast swoją odpowiedzialność wskazując, że tytuł egzekucyjny przeciwko spółce został wydany w okresie, kiedy pozwany nie pełnił już funkcji członka zarządu. Podkreślenia jednak wymaga, iż okoliczność ta nie ma znaczenia w niniejszej sprawie, gdyż okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy, zgodnie z dyspozycją art. 299 k.s.h. jest fakt, że pozwany pełnił funkcję członka zarządu w czasie kiedy wierzytelność przysługująca powodowi istniała. Pozwany w sprzeciwie kwestionował podstawę wydania wyroku wskazując, że należności z tytułu udzielonych pożyczek zostały umorzone. Natomiast z zeznań strony powodowej R. M. wynika, że umowy nie zostały umorzone, podczas negocjacji nie dokonywano innych ustaleń, udziały pozwanego zostały sprzedane według wartości rynkowej na prośbę pozwanego. Wszelkie umowy były zawierane pisemnie, pod nadzorem obsługi prawnej. Powód wskazał, że nie domagał się spłaty pożyczek ponieważ ich spłatę gwarantował S. W.. Jednakże zarzut pozwanego pozostawał bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Tutejszy Sąd w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 17 lipca 1997 r. (III CKN 126/97, OSP 1998, poz. 62), iż w procesie, w którym powód dochodzi roszczenia na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. przedstawiając prawomocny wyrok będący źródłem zobowiązania spółki z o.o. wobec powoda, sąd nie ma możliwości badania, czy określone nim zobowiązanie istnieje, a jeśli tak, to w jakim rozmiarze. Jak już wyżej wskazano znaczenie dla zasadności powództwa, opartego na roszczeniu z art. 299 k.s.h., ma istnienie tytułu wykonawczego skierowanego przeciwko tejże spółce oraz wykazanie, iż prowadzona na tej podstawie egzekucja z majątku spółki okazała się bezskuteczna. Kwestionowanie przez stronę pozwaną podstawy wydania wyroku przeciwko dłużnej spółce pozostaje zatem bez wpływu na odpowiedzialność pozwanego w ramach niniejszego postępowania. Kluczowy jest sam wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 13 września 2010 r. zasądzający na rzecz powoda od spółki (...) Sp. z o.o. kwotę dochodzoną niniejszym pozwem. Wyrokiem tym bowiem, Sąd jest związany, stosownie do art. 365 § 1 k.p.c. Jeżeli zaś pozwany twierdzi, iż kwota ta została niesłusznie zasądzona, to istnieją środki prawne, które umożliwiają wzruszenie tego orzeczenia. Natomiast skorzystanie z nich należy do pozwanego i nie jest rzeczą Sądu rozstrzygającego niniejszą sprawę badanie istnienia zobowiązania spółki, stwierdzonego prawomocnym

rozstrzygnięciem innego sądu, bowiem jest on związany tytułem wykonawczym wydanym przeciwko spółce, której członkiem zarządu był pozwany.

Konieczna natomiast okazała się ocena bezskuteczności egzekucji wobec spółki (...) Sp. z o.o. Bezskuteczność egzekucji jest stanem, w którym istnieją niezaspokojone zobowiązania, których nie można wyegzekwować od samej spółki. Jest stanem, w którym z okoliczności sprawy wynika niezbicie, że spółka nie posiada majątku, z którego wierzyciel mógłby uzyskać zaspokojenie swojej należności. Ustalenie przesłanki bezskuteczności egzekucji może nastąpić na podstawie każdego dowodu, z którego wynika, że spółka nie ma majątku pozwalającego na zaspokojenie wierzyciela pozywającego członków zarządu (wyrok SN z dnia 26 czerwca 2003 r., V CKN 416/01, OSNC 2004, nr 7-8, poz. 129). Strona powodowa celem wykazania powyższej przesłanki przedłożyła wraz z pozwem postanowienia Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w P. M. C. z dnia 26 czerwca 2012 r. oraz z dnia 11 października 2012 r., z których wynika, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko (...) Sp. z o.o., a następnie przeciwko (...) Sp. z o.o., zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji, na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. W uzasadnieniu postanowienia z dnia 26 czerwca 2012 r. Komornik Sądowy wskazał, że zarówno egzekucja z rachunku bankowego dłużnika, jak i wierzytelności z Urzędu Skarbowego okazała się bezskuteczna, gdyż rachunek (...) Sp. z o.o. został zamknięty, natomiast w systemie Urzędu Skarbowego spółka nie figurowała jako podatnik. Komornik wskazał ponadto, że spółka (...) sp. z o.o. nie prowadzi działalności gospodarczej pod wskazanym adresem. W postanowieniu z dnia 11 października 2012 r. Komornik sądowy wskazał z kolei, że spółka (...)(...) Sp. z o.o. wyprowadziła się spod adresu ujawnionego w KRS dwa lata temu i brak jest możliwości ustalenia jej aktualnego adresu. Wskazał również, iż spółka nie jest właścicielem żadnych zarejestrowanych pojazdów przedstawiających wartość handlową, jak również nie jest właścicielem oraz użytkownikiem wieczystym żadnych nieruchomości i nie posiada nadpłat podatków w Urzędzie Skarbowym. Wobec powyższego stwierdzić należy, iż w powyższym zakresie powód udowodnił bezskuteczność egzekucji wobec dłużnej spółki.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty podniósł, że nie nastąpiła bezskuteczność egzekucji. Zeznania świadka K. K. wskazują, że postępowanie egzekucyjne było skierowane na niewłaściwy adres, ponadto prowadzono rozmowy z komornikiem sądowym w celu przyspieszenia postępowania egzekucyjnego i zapobieżenia przedawnieniu roszczenia. Przedstawione okoliczności pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Wskazać należy, iż postanowieniem z dnia 11 października 2012 r. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w P. – M. C. umorzono postępowanie w sprawie wobec bezskuteczności dalszej egzekucji. W treści postanowienia wskazano zakres podjętych czynności oraz ich rezultat. Zgodnie z art. 252 k.p.c. „strona, która zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenia organu, od którego dokument ten pochodzi, są niezgodne z prawdą, powinna okoliczności te udowodnić”. W sprawie niniejszej świadek załączył jedynie wydruk z wiadomości e-mail, stanowiący dokument prywatny. Jeżeli strona kwestionuje czynności podjęte przez komornika sądowego podjęte w postępowaniu egzekucyjnym to istnieją środki prawne, które umożliwiają wzruszenie tego orzeczenia. Natomiast skorzystanie z nich należy do pozwanego i nie jest rzeczą Sądu rozstrzygającego niniejszą sprawę badanie tych okoliczności.

Jak wskazano powyżej na powodzie spoczywał ciężar wykazania przesłanek z art. 299 § 1 k.s.h. Pozwany z kolei może wykazać, że w czasie pełnienia przez niego funkcji członka zarządu nie istniały podstawy do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz okoliczności egzoneracyjne z art. 299 § 2 k.s.h. Zgodnie z treścią art. 299 § 2 k.s.h. członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w §1, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody. Aby zatem uwolnić się od odpowiedzialności, pozwany członek zarządu powinien udowodnić jedną z okoliczności egzoneracyjnych. Przede wszystkim przy ocenie okoliczności egzoneracyjnych polegających na braku podstaw do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości należy wziąć pod uwagę przepisy ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze, które precyzują przesłanki i termin złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Zgodnie z art. 11 ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze „dłużnik uważa się za niewypłacalnego, jeżeli nie wykonuje swoich

wymagalnych zobowiązań pieniężnych”. natomiast ust. 2 wskazuje, że dłużnika będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wskazał, że w okresie, gdy był członkiem zarządu sytuacja spółki była dobra i nie było podstaw do ogłoszenia upadłości. Jak stanowi przepis art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie natomiast z brzmieniem przepisu art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody, z których wywodzą skutki prawne. W konsekwencji, to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania podnoszonych przez niego twierdzeń, że w okresie gdy pełnił funkcję członka zarządu spółki (...) sp. z o.o., spółka znajdowała się w dobrej kondycji finansowej, a tym samym brak było podstaw do składania wniosku o ogłoszenie upadłości. Jeżeli pozwany twierdzi zatem, że nie zachodziły przesłanki do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, to powinien tę okoliczność udowodnić. Strona pozwana celem wykazania powyższego wniosła o sporządzenie opinii przez biegłego sądowego. Sąd powyższy wniosek dowodowy uwzględnił. Sąd podziela stanowisko biegłego sądowego wyrażone w opinii, iż w okresie, kiedy pozwany pełnił funkcję członka zarządu spółka (...) sp. z o.o. nie była niewypłacalna i w związku z tym nie zachodziły podstawy do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Z treści opinii wynika, że dłużna spółka, w okresie pełnienia przez pozwanego funkcji członka zarządu znajdowała się w stabilnej sytuacji finansowej, a jej przychody rosły corocznie w sposób dynamiczny. Biegły wskazał, że spółka posiadała znaczne środki pieniężne na rachunkach bankowych, znaczne zapasy towaru i nie zalegała z płatnościami. Ponadto, jak słusznie wskazał w swej opinii biegły, jedną z przesłanek do ogłoszenia upadłości jest zaprzestanie wykonywania przez przedsiębiorcę wymagalnych zobowiązań, tymczasem z akt sprawy nie wynika, aby dłużna spółka w okresie pełnienia przez pozwanego funkcji członka zarządu pozostawała w zwłoce z zapłatą wymagalnych zobowiązań, przede wszystkim brak jest informacji o prowadzonych przeciwko niej postępowaniach egzekucyjnych, czy też innych postępowaniach o charakterze windykacyjnym. Jedynym możliwym do ustalenia wierzycielem spółki był powód. Należy zgodzić się ze stanowiskiem biegłego, że istnienie tylko jednego wierzyciela nie spełnia wymogów uznania spółki za dłużnika niewypłacalnego. Biegły wskazał, iż w przypadku spółki (...) sp. z o.o. nie zachodziła także inna przesłanka stanowiąca o niewypłacalności, tj. przewyższenie wartości zobowiązań w stosunku do wartości majątku spółki. Biegły wskazał, iż na podstawie znajdującej się w aktach sprawy dokumentacji księgowej spółki – jej bilansów można ustalić, że w latach 2007-2009 nie wystąpiła przewyżka zobowiązań nad majątkiem bilansowym spółki. W treści opinii wskazano bowiem, że dane bilansowe aktywów odzwierciedlały faktyczną wartość majątku spółki lub nawet były od nich wyższe, a zatem wartości zbywcze majątku spółki w dużym stopniu przekraczały wartość zobowiązań spółki. Wobec powyższego zatem, uznać należy, że dłużna spółka nie była niewypłacalna w okresie pełnienia przez pozwanego funkcji członka zarządu, a tym samym nie zachodziła podstawa do złożenia przez niego wniosku o ogłoszenie upadłości.

Wobec powyższego brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa na podstawie art. 299 k.s.h., gdyż pozwany wykazał przewidziane w art. 299 § 2 k.s.h. przesłanki egzoneracyjne, a mianowicie wykazał, że w okresie kiedy pełnił funkcję członka zarządu nie zachodziła podstawa do zgłoszenia przez niego wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnej spółki.

Mając powyższe na względzie, Sąd w pkt I sentencji wyroku oddalił powództwo.

O kosztach Sąd orzekł w pkt II sentencji wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z wynikiem sporu. Powód przegrał sprawę w całości. Na koszty procesu poniesione przez pozwanego, tj. 3 617 zł, składa się wynagrodzenie pełnomocników ustalone na kwotę 3 600 zł na podstawie § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) wraz z kwotą 17 zł kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W pkt III sentencji wyroku Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. kwotę 4 207,57 zł, orzekając na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594, j.t. ze zm.) w zw. z art. 98 k.p.c. tytułem wydatków

poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa. Wydatki te obejmują wynagrodzenie biegłego sądowego poniesione tymczasowo ze środków Skarbu Państwa (kwota 4.050,28 złotych za sporządzenie opinii pisemnej oraz kwota 157,29 złotych za sporządzenie ustnej opinii uzupełniającej).

W pkt III sentencji wyroku Sąd nakazał zwrócić pozwanemu S. W. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. kwotę 2 000 zł na podstawie art. 80 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594, j.t. ze zm.), tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.